

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 30. júna 2009, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "schválený zákon").

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky zákon pri opätovnom prerokovaní schválila so zmenami, ktoré sú uvedené v časti III.

II

1. Podľa čl. I 20. bodu § 11 ods. 4 schváleného zákona Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky potvrdí odbornú spôsobilosť na autorizovanú činnosť, po úspešnom vykonaní skúšky, vydaním osvedčenia o odbornej spôsobilosti na autorizovanú činnosť. Osvedčenie na autorizovanú činnosť možno vydať najviac na desať rokov, pričom doba platnosti osvedčenia na autorizovanú činnosť sa nepredlžuje. Z tohto ustanovenia jednoznačne nevyplýva, či fyzická osoba, ktorá bola odborne spôsobilou osobou na autorizovanú činnosť, môže a akým spôsobom má postupovať v prípade, ak má záujem v tejto činnosti pokračovať aj po uplynutí lehoty, na ktorú jej bolo osvedčenie vydané.

2. Zákonom č. 160/2009 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov a o doplnení niektorých zákonov sa v čl. IV novelizoval zákon č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na základe tejto novely zákona dochádza k zmene § 22 ods. 1, podľa ktorého prevádzkovateľ skládky odpadov je povinný vytvárať počas prevádzky skládky odpadov účelovú finančnú rezervu, ktorej prostriedky sa použijú na uzavretie, rekultiváciu a monitorovanie skládky odpadov po jej uzavretí len minimálne vo výške 50% celkových nákladov na uzavretie, rekultiváciu a monitorovanie skládky odpadov po jej uzavretí. Teda výška účelovej finančnej rezervy sa znížila o polovicu, pričom zákon neustanovuje, kto, kedy a akým spôsobom uhradí zvyšných 50% celkových nákladov na uzavretie, rekultiváciu a monitorovanie skládky odpadov po jej uzavretí.

Podľa čl. I 35. bodu § 22 ods. 6 prvej vety schváleného zákona prevádzkovateľ skládky odpadov odvádza minimálne 50% ročnej výšky prostriedkov účelovej finančnej rezervy do 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka. Z tohto ustanovenia vyplýva, že povinnosť prevádzkovateľa skládky odpadov vytvárať účelovú finančnú rezervu minimálne vo výške 50% celkových nákladov na uzavretie, rekultiváciu a monitorovanie skládky odpadov po jej uzavretí sa nahradila povinnosťou prevádzkovateľa skládky odpadov odvádzať minimálne 50% ročnej výšky prostriedkov účelovej finančnej rezervy do 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka. Zákon však ani v tomto prípade neustanovuje kto a akým spôsobom odvedie zvyšných 50% ročnej výšky prostriedkov účelovej finančnej rezervy. V čl. I 35. bode v § 22 ods. 6 v druhej vete schváleného zákona sa len ustanovuje, že účelová finančná rezerva ku dňu podania žiadosti o udelenie súhlasu na uzavretie skládky odpadov alebo jej časti, vykonanie jej rekultivácie a jej následné monitorovanie musí dosiahnuť výšku celkových nákladov na uzavretie, rekultiváciu a monitorovanie skládky odpadov po uzavretí.

Smernica Rady č. 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov v článku 8 písm. a) bode iv) pre členské štáty ustanovuje povinnosť prijať také opatrenia, ktoré by zabezpečili, že pred zahájením prevádzky skládky žiadateľ vykonal alebo vykoná primerané opatrenia, vo forme finančnej záruky alebo v podobnej forme, na základe postupov, o ktorých rozhodnú členské štáty, aby sa zabezpečilo, že povinnosti (vrátane opatrení o starostlivosti o skládku po ukončení prevádzky) vyplývajúce z povolenia vydaného podľa ustanovení tejto smernice budú splnené a že budú dodržané postupy pre uzatvorenie skládky, ktoré vyžaduje článok 13 tejto smernice. Odvádzanie len minimálne 50% ročnej výšky prostriedkov účelovej finančnej rezervy prevádzkovateľom skládky odpadov podľa čl. I 35. bodu § 22 ods. 6 schváleného zákona môže spôsobiť, že postupy ustanovené pre uzatváranie skládok sa nebudú dať splniť pre nedostatok finančných prostriedkov, čo nie je v súlade s princípom "znečisťovateľ platí" podľa 5. bodu preambuly smernice Rady č. 1999/31/ES.

3. Podľa § 44 ods. 1 prvej vety, § 44a ods. 1 prvej vety a § 48 ods. 1 a 2 prvej vety zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov platiť príspevok do Recyklačného fondu sú povinní

- a) výrobca a dovozca viacvrstvových kombinovaných materiálov vyrobených na báze lepenky a dovozca výrobkov balených v týchto materiáloch,
- b) výrobca a dovozca kovových obalov a dovozca výrobkov balených v týchto obaloch,
- c) výrobca a dovozca papiera a lepenky, ako aj dovozca výrobkov z papiera a lepenky (vrátane polygrafických výrobkov) a dovozca výrobkov balených v papieri a lepenke s výnimkou hygienického a sanitárneho papiera a výrobkov z papiera používaných na hygienické a sanitárne účely, cigaretového papiera,

karbónového kopírovacieho papiera, filtračného papiera a papiera a lepenky na výrobu dechtovaného alebo asfaltovaného papiera a

- d) výrobca a dovozca skla (vrátane obalového a tabuľového obložného skla), ako aj dovozca výrobkov balených v sklených obaloch.

Táto povinnosť platiť príspevok do Recyklačného fondu sa nevzťahuje na obaly, ktorých výrobca alebo dovozca zabezpečí zber odpadov z obalov a ich zhodnocovanie alebo recykláciu (§ 44 ods. 1 druhá veta, § 44a ods. 1 druhá veta a § 48 ods. 1 a 2 druhá veta zákona č. 223/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Platiť príspevok do Recyklačného fondu podľa § 46 ods. 1 a 2 zákona č. 223/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov sú povinní výrobca a dovozca výrobkov z polyetyléntereftalátu, z polyetylénu, polypropylénu, polystyrénu a polyvinylchloridu (ide o výrobky z plastov) a dovozca výrobkov balených v týchto materiáloch.

Táto povinnosť platiť príspevok do Recyklačného fondu sa nevzťahuje na suroviny, predlisky, vlákna a na obaly z polyetyléntereftalátu, ktorých výrobca alebo dovozca zabezpečí zber odpadov z obalov a ich zhodnocovanie alebo recykláciu. Rovnako sa povinnosť platiť príspevok do Recyklačného fondu nevzťahuje na suroviny, vlákna a výrobky z polyetylénu, polypropylénu, polystyrénu a polyvinylchloridu určené na priemyselné použitie a na obaly, ktorých výrobca alebo dovozca zabezpečí zber odpadov z obalov a ich zhodnocovanie alebo recykláciu.

Podľa čl. I 48. bodu, 49. bodu a 50. bodu schváleného zákona sa vypúšťajú ustanovenia resp. ich časť, podľa ktorých sa na obaly a na suroviny, predlisky, vlákna a výrobky z niektorých materiálov už nevzťahuje „oslobodenie“ od povinnosti platiť príspevok do Recyklačného fondu.

4. Podľa § 54i ods. 1 prvej vety až tretej vety zákona č. 223/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov platiť príspevok do Recyklačného fondu sú povinní

- a) výrobca elektrozariadení, z ktorých odpad nebude elektroodpadom z domácností a
- b) výrobca elektrozariadení, z ktorých odpad bude elektroodpadom z domácností a výrobca svetelných zdrojov ale len v prípade, ak nesplní ustanovený limit pre zhodnotenie elektroodpadu a opätovné použitie a recykláciu komponentov, materiálov a látok, ktoré ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením, a to len v rozsahu nesplnenej časti ustanoveného limitu.

Výrobca elektrozariadení, z ktorých odpad bude elektroodpadom z domácností, a ktorý splní ustanovený limit, do Recyklačného fondu neplatí.

Podľa čl. I 98. bodu schváleného zákona, budú povinní platiť príspevok do Recyklačného fondu všetci výrobcovia elektrozariadení, bez ohľadu na to, či ide o výrobcov elektrozariadení, z ktorých odpad bude elektroodpadom z domácností alebo nie.

5. Zmenami podľa čl. I 48. bodu, 49. bodu, 50. bodu a 98. bodu schváleného zákona sa rozširuje okruh výrobcov a dovozcov, ktorí budú povinní platiť príspevok do Recyklačného fondu. Tým dôjde k zvýšeniu nákladov týchto výrobcov a dovozcov, čím sa môže vytvoriť tlak na zvyšovanie cien výrobkov výrobcov a dovozcov, ktorí v súčasnosti príspevok do Recyklačného fondu neplatia. Ak dôjde k zvýšeniu cien týchto výrobkov môže to viesť k zníženiu kúpyschopnosti, ale aj k zníženiu dopytu po nich v dôsledku ich nákupu v susedných štátoch a aj k prípadnému následnému zvýšeniu nezamestnanosti. V čase krízy môže mať zrušenie „oslobodenia“ od povinnosti platiť príspevok do Recyklačného fondu negatívny dopad aj na podnikateľské prostredie [zvýšenie nákladov (výdavkov), zníženie alebo zastavenie investícií].

Hospodárstvo Slovenskej republiky sa podľa čl. 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zakladá aj na princípoch sociálne orientovanej trhovej ekonomiky.

Možné dopady v nadväznosti na zmeny čl. I 48. bodu, 49. bodu, 50. bodu a 98. bodu schváleného zákona v čase globálnej krízy považujem za rizikové a tým neprípustné v dôsledku negatívnych vplyvov na sociálnu situáciu obyvateľov Slovenskej republiky.

Treba tiež pripomenúť, že rozšírenie okruhu výrobcov a dovozcov, ktorí sú povinní platiť príspevok do Recyklačného fondu (48. bod až 50. bod a 98. bod) neboli predmetom úpravy vo vládnom návrhu zákona (tlač 1022). V odôvodnení vloženia 48. bodu až 50. bodu a 98. bodu v čl. I podľa spoločnej správy výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní vládneho návrhu zákona (tlač 1022a) sa len stručne uvádza, že „ide o upustenie od viazania povinnosti platiť príspevky do Recyklačného fondu za obaly len na prípady nesplnenia ročných limitov zhodnotenia, recyklácie resp. opätovného použitia odpadov z obalov, resp. odpadov z elektrozariadení, u ktorých odpad je odpadom z domácností“. Z tohto odôvodnenia vyplýva, že ide len o konštatovanie zmeny, ale vecné zdôvodnenie tohto riešenia spoločná správa výborov Národnej rady Slovenskej republiky neobsahuje.

6. Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 223/2001 Z. z. v znení zákona č. 24/2004 Z. z. spracovateľ starých vozidiel je povinný okrem kúpnej ceny vyplatiť finančný príspevok držiteľovi starého vozidla, ktorý dovezol alebo inak dopravil staré vozidlo na svoje náklady a odovzdal ho spracovateľovi starých vozidiel v spracovateľskom zariadení, prípadne inej osobe, ktorá staré vozidlo odovzdala na spracovanie, a to bez ohľadu na trhovú hodnotu starého vozidla; touto povinnosťou môže poveriť osobu vykonávajúcu zber starých vozidiel. Finančný príspevok sa poskytuje vo výške 33,19 eura (§ 52 ods. 3 zákona č. 223/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Podľa čl. I 62. bodu schváleného zákona sa v § 52 vypúšťajú odseky 2 a 3. Vypustenie odsekov 2 a 3 v § 52, teda povinnosti vyplatiť okrem kúpnej

ceny aj finančný príspevok sa v spoločnej správe výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní vládneho návrhu zákona (tlač 1022a) odôvodňuje tým, že „zavedením možnosti odhlásiť staré vozidlo z evidencie vozidiel MV SR a zákonného poistenia len na základe potvrdenia o odovzdaní starého vozidla na spracovanie priamo do zariadenia na spracovanie starých vozidiel, resp. do zariadenia na zber, ktoré je priamo zmluvne napojené na spracovateľa starého vozidla, je ponechanie predmetnej finančnej motivácie nelogické. Stav, keď na základe povinnosti odovzdať nebezpečný odpad na spracovanie vzniká súčasne právny nárok na získanie motivačného príspevku je unikátny v celom zákone o odpadoch a nie je aplikovaný pre akýkoľvek iný druh odpadu.”.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 223/2001 Z. z. v znení zákona č. 24/2004 Z. z. spracovateľ starých vozidiel, prípadne osoba vykonávajúca zber starých vozidiel, ak ju spracovateľ starých vozidiel poveril touto povinnosťou, je povinný vyplatiť nielen finančný príspevok, ale aj kúpnu cenu. Vypustením odseku 2 v § 52 podľa čl. I 62. bodu schváleného zákona sa s povinnosťou vyplatiť finančný príspevok zároveň vypustila (zanikla) aj povinnosť spracovateľa starých vozidiel, prípadne osoby vykonávajúcej zber starých vozidiel, ak ju spracovateľ starých vozidiel poveril touto povinnosťou, vyplatiť kúpnu cenu starého vozidla. Z uvedeného teda vyplýva, že držiteľ starého vozidla, prípadne iná osoba, ktorá staré vozidlo odovzdá na spracovanie po nadobudnutí účinnosti schváleného zákona, tak musí urobiť bez akejkoľvek náhrady.

Podľa čl. I 57. bodu § 51 ods. 1 schváleného zákona držiteľ starého vozidla, ktoré je odpadom, je povinný bezodkladne zabezpečiť odovzdanie kompletného starého vozidla osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel alebo spracovateľovi starých vozidiel. Kompletným starým vozidlom na účely zákona č. 223/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov je staré vozidlo, ktorého hmotnosť je najmenej 90% z hmotnosti vozidla pri jeho uvedení na trh a ktoré obsahuje motor, prevodovku, nápravu a karosériu (čl. I 54. bod § 49 ods. 6 schváleného zákona).

Z uvedeného vyplýva, že kompletné staré vozidlo, ktoré je odpadom a u ktorého je jeho držiteľ povinný bezodkladne zabezpečiť jeho odovzdanie osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel alebo spracovateľovi starých vozidiel, má nejakú zostatkovú hodnotu. Preto podľa môjho názoru, by mal mať spracovateľ starých vozidiel, prípadne osoba vykonávajúca zber starých vozidiel, ak ju spracovateľ starých vozidiel poveril touto povinnosťou, naďalej povinnosť vyplatiť kúpnu cenu držiteľovi starého vozidla.

7. V čl. I v 99. bode v § 54i ods. 3 schváleného zákona sa zrušuje výnimka pre výrobcu elektrozariadení, z ktorých odpad bude elektroodpadom z domácnosti, a pre výrobcu svetelných zdrojov, podľa ktorej platia príspevok do Recyklačného fondu z týchto elektrozariadení za kalendárny rok do 20. apríla

nasledujúceho roka. Podľa čl. I 99. bodu § 54i ods. 3 schváleného zákona budú výrobcovia elektrozariadení platiť príspevok podľa § 42 ods. 10. V § 42 zákona č. 223/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov sa upravuje nakladanie s odpadovými olejmi a podľa odseku 10, ktorého nové znenie bolo schválené v 44. bode, výrobca a dovozca platia príspevok do Recyklačného fondu za kalendárny štvrtrok. Výšku príspevku určia podľa § 56 zo skutočného objemu výroby alebo dovozu v spoplatňovacom štvrtroku a príspevok je splatný do tridsiateho dňa nasledujúceho štvrtroku.

8. V čl. I 110. bode v § 63 ods. 2 schváleného zákona sa upravuje plynutie zdrojov príjmov Recyklačného fondu do príslušných sektorov, na ktoré sa vnútorne člení Recyklačný fond. Plynutie zdrojov príjmov Recyklačného fondu je však predmetom úpravy § 62 ods. 2 (nie § 63 ods. 2). V prípade neodstránenia tohto legislatívneho nedostatku, by bol čl. I 110. bod § 63 ods. 2 schváleného zákona v rozpore s § 62 ods. 2 zákona č. 223/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov.

9. Podľa čl. I 109. bodu sa v § 63 ods. 1 vypúšťa písmeno d), podľa ktorého prostriedky Recyklačného fondu možno použiť na úhradu vyplatených finančných príspevkov podľa § 52 ods. 2. Vyplácanie finančných príspevkov sa však zrušuje (čl. I 62. bod schváleného zákona). V nadväznosti na to sa v § 63 ods. 1 doterajšie písmená e) až i) označujú ako písmená d) až h). Táto zmena sa však nepremietla do čl. I 111. bodu a 112. bodu schváleného zákona, kde sa v § 63 ods. 1 a v § 63 ods. 4 nesprávne používa označenie písmena g) namiesto označenia písmena f). Ide o úpravu propagácie zberu a zhodnocovania odpadov.

10. V nadväznosti na nevyhnutnosť zmeny účinnosti schváleného zákona v čl. II, treba vykonať aj legislatívnotechnické úpravy v čl. I (v prechodných ustanoveniach).

III

V nadväznosti na dôvody uvedené v časti II navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní schválila zákon s týmito zmenami:

1. V čl. I 20. bode v § 11 ods. 4 sa na konci pripája táto veta:
„Po uplynutí platnosti osvedčenia na autorizovanú činnosť môže fyzická osoba, ktorá spĺňa podmienky podľa odseku 2, opätovne požiadať o vydanie osvedčenia na autorizovanú činnosť.”.

2. V čl. I 35. bode v § 22 ods. 6 prvej vete sa slová „minimálne 50% ročnej výšky“ nahrádzajú slovami „ročnú výšku“.
3. V čl. I 48. bod, 49. bod a 50. bod sa vypúšťajú.
Doterajší 51. bod až 175. bod sa označujú ako 48. bod až 172. bod.
4. V čl. I 49. bod (doterajší 52. bod) znie:
„49. V § 49 ods. 3 sa slová „L2^{53a)}“ nahrádzajú slovami „L2e^{54b)}“ a vypúšťajú sa slová „a 3“.
Poznámka pod čiarou k odkazu 54b znie:
„^{54b)} Príloha č. 1 k zákonu č. 725/2004 Z. Z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.
5. V čl. I 59. bod (doterajší 62. bod) znie:
„59. V § 52 odsek 2 znie:
„(2) Spracovateľ starých vozidiel je povinný vyplatiť kúpnu cenu držiteľovi starého vozidla alebo inej osobe, ktorá staré vozidlo odovzdala na spracovanie; touto povinnosťou môže poveriť osobu vykonávajúcu zber starých vozidiel (§52a).“.
6. V čl. I sa za 59. bod (doterajší 62. bod) vkladá nový 60. bod, ktorý znie:
„60. V § 52 sa vypúšťa odsek 3.
Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 3.“.
Doterajší 60. bod až 172. bod sa označujú ako 61. bod až 173. bod.
7. V čl. I 96. bod (doterajší 98. bod) znie:
„96. V § 54i ods. 1 sa slová „výrobca svetelných zdrojov podľa § 54g ods. 1“ nahrádzajú slovami „výrobca osvetľovacích zariadení podľa § 54g“ a slová „podľa § 56 ods. 1“ sa nahrádzajú slovami „podľa § 56“.
8. V čl. I 97. bod (doterajší 99. bod) znie:
„97. V § 54i ods. 3 sa slová „podľa § 41 ods. 13 a 14“ nahrádzajú slovami „podľa § 42 ods. 10“ a slová „výrobca svetelných zdrojov podľa § 54g ods. 1“ sa nahrádzajú slovami „výrobca osvetľovacích zariadení podľa § 54g“.
9. V čl. I 107. bod (doterajší 109. bod) a 108. bod (doterajší 110. bod) znejú:
„107. V § 62 odsek 2 znie:
“(2) Zdroje príjmov Recyklačného fondu uvedené v odseku 1 písm. a) plynú vo výške 75 % do toho sektora, ktorý zodpovedá oblasti ich vzniku, a vo výške 25 % do všeobecného sektora. Zdroje príjmov Recyklačného fondu uvedené v odseku 1 písm. b), f), g) a h) plynú do

všeobecného sektora. Zdroje príjmov podľa odseku 1 písm. c), d) a e) plynú do toho sektora, ktorý zodpovedá oblasti ich vzniku.”.

108. V § 63 ods. 1 sa vypúšťa písmeno d).

Doterajšie písmená e) až i) sa označujú ako písmená d) až h).”.

10. V čl. I 109. bode (doterajšom 111. bode) sa slová “písm. g)” nahrádzajú slovami “písm. f)”.

11. V čl. I 110. bode (doterajšom 112. bode) v § 63 ods. 4 úvodnej vete sa slová “písm. g)” nahrádzajú slovami “písm. f)”.

12. V čl. I 169. bode (doterajšom 171. bode) v § 81b a v § 81c sa slová „k 1. septembru 2009” nahrádzajú slovami „k 1. novembru 2009” a slová „od 1. septembra 2009” sa nahrádzajú slovami „od 1. novembra 2009”.

13. V čl. I 169. bode (doterajšom 171. bode) v § 81d, § 81e, § 81h a v § 81i sa slová „k 1. septembru 2009” nahrádzajú slovami „k 1. novembru 2009”.

14. V čl. I 169. bode (doterajšom 171. bode) sa § 81i vypúšťa.

Poznámka pod čiarou k odkazu 85 sa vypúšťa.

Doterajší § 81j sa označuje ako § 81i.

15. Čl. II znie:

„Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. novembra 2009 okrem § 48e písm. b), ktorý nadobúda účinnosť 1. decembra 2009.”.

Ak Národná rada Slovenskej republiky neschváli zmeny navrhované v treťom bode, siedmom bode a v ôsmom bode tejto časti rozhodnutia, treba schváliť túto zmenu:

Čl. II znie:

„Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. novembra 2009 okrem § 48e písm. b), ktorý nadobúda účinnosť 1. decembra 2009 a okrem zmien v § 44 ods. 1, § 44a ods. 1, § 46 ods. 1, § 46 ods. 2, § 48 ods. 1, § 48 ods. 2 a § 54i ods. 1, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2010.”.

Bratislava 30. júla 2009